

Publicerad 2010-10-17 13:03 av lodjuret/seglare

På söndagarna brukar folk förbereda sig på olika sätt inför en möjlig arbetsdag på måndagen. Självt har jag mottagningen hemmavid numera och det känns skönt för då vet jag med att jag kan ha sovmorgon.

Tjuvlyssnat (jag bytte rubriken)

Jag satt som vanligt och läste tidningen vid ett bord på uteserveringen vid kajen då jag plötsligt blev ofrivilligt vittne till ett kort samtal mellan två vilka verkade vara släkt med varandra även om det inte var alldeles så säkert. Som jag satt dold bakom tidningen kunde jag höra hela samtalet. När jag sedan vek ihop tidningen något senare var jag åter för mig själv där jag satt och lät solen en smula färga mitt ansikte som till en svag rodnad.

- Åh, mor. Jag mår så dåligt.
- Kanske är det magen? Här, ta ett äpple. Det brukar lösa problem.
- Nej, det är inte magen. Jag mår bara pyton.
- Kanske är det tråkigt du har, vännen?
- Nej, jag har fan inte tråkigt, du är ju här.
- Då har du kanske ångest lilla vän. Om du mår dåligt fast jag är här och det inte är kroppsligt.
- Ångest? Vad fan är det?
- Det är när du mår riktigt illa och fast det påverkar hela kroppen, det mer sitter i huvudet. Det känns som om du skulle kräkas men det är mera av en själslig kräkupplevelse.
- Åh fan. Då är det det jag brukar ha. Men fröken i skolan brukar säga att jag är uttråkad och väntar på underhållningen.
- Det kan vara svårt att skilja på för den som inte själv är drabbad.

Hur det hela slutade vet jag inte, men jag hoppas det gick väl för dem båda.

Själv hade jag inte bråttom, tvärtom. Jag väntade mig sällskap. Även om ingen annan brukar se mina bekanta så är de i vilket fall verkliga för mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten